

HUMANISTISKA
OCH TEOLOGISKA
FAKULTETERNA

Att skapa inkludering i ideella organisationer

En studie baserad på personers upplevelser av exkludering

Boel Gustafsson

AVD. FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER
HISTORISKA INSTITUTIONEN
Kurskod: MRSK62
Termin: Vårterminen 2023
Handledare: Emma Sundkvist
Omfång: Antal ord: 14573

Abstract

To create inclusion in non-governmental organizations - A study based on people's experiences on exclusion.

In this study have I looked at the experience of people who do not feel included nor welcome in non-governmental organizations in Malmö who works towards a more democratic society. I have done this through analyzing interviews with these people as well as two other organizations through my method thematic content analysis with the perspective of my theory intersectionality. The study is situated in the context of Malmö, a city with a long and unique history of left-wing activism and organizations. I have done this study with the aim of gain the perspectives from people experienced that they weren't heard in the organizations they were active in. Through my main questions 1. What exclusionary processes are experienced in non-profit organizations in Malmö and how are they experienced? 2. From an intersectional approach, how does this create exclusion? And 3. What strategies can non-profit organizations adopt to create more inclusion/prevent exclusion? Through my research have I come to the conclusions that there exist several steps organizations can incorporate to create a more inclusive environment. Which will also challenge the dominating groups and hegemonies who exist within the organizations who exclude people by not listening to their voices and perspectives. The purpose of this paper is to find a path through these narratives to create more responsive organizations that will hopefully also lead to them becoming more inclusive.

Keywords: Inclusion, Intersectionality, Non-profit organizations, Experiences, Activism, Exclusion, Narratives

Abstract - Svenska

Att skapa inkludering i ideella organisationer - En studie baserad på personers upplevelser av exkludering

I den här studien har jag tittat på upplevelser från personer som inte känner sig inkluderade eller välkomna i ideella organisationer i Malmö som arbetar för ett mer demokratiskt samhälle. Detta har jag gjort genom att analysera intervjuer med dessa personer samt två andra organisationer genom min metod tematisk innehållsanalys utifrån min teori intersektionell feminism. Studien är placerad i Malmö, en stad med en lång och unik historia av vänsteraktivism och organisationer. Jag har gjort den här studien i syfte att få perspektiv från personer som upplevt att de inte hörts i de organisationer de var verksamma i. Genom mina frågeställningar 1. Vilka exkluderande processer upplevs i ideella organisationer i Malmö och hur upplevs de? 2. Utifrån ett intersektionellt synsätt hur skapar detta exkludering? Och 3. Vilka strategier kan ideella organisationer anta för att skapa mer inkludering/förhindra exkludering? Genom min forskning har jag kommit till slutsatserna att det finns flera steg som organisationer kan införliva för att skapa en mer inkluderande miljö. Vilket också kommer att utmana de dominerande grupperna och hegemonierna som finns inom organisationerna som exkluderar människor genom att inte lyssna på deras röster och perspektiv. Syftet med denna uppsats är att hitta en väg genom dessa berättelser för att skapa mer lyhörda organisationer som förhoppningsvis också leder till att de blir mer inkluderande.

Nyckelord: Inkludering, Intersektionalitet, Ideella organisationer, Upplevelser, Aktivism, Exkludering, Narrativ

Innehållsförteckning

Abstract	2
Abstract - Svenska	3
1. Inledning	6
1.1. Problemformulering, syfte och frågeställningar	7
1.2. Material och avgränsningar	7
1.2.1. Primärmaterial	7
1.2.2. Sekundärmaterial	8
1.3. Forskningsetiska bedömningar	9
3. Tidigare forskning	12
3.1. Aktivism - i allmänhet och i synnerhet i Malmö	12
3.2. Inkludering i organisationer	17
3.3. Intersektionalitet i organisationer	21
2. Teori och metod	27
2.1. Teori	27
2.2. Metod	30
2.2.1. Kvalitativ forskning	31
2.2.2. Intervjuprocessen - Semistrukturerade intervjuer	32
2.2.3 Tematisk innehållsanalys	33
4. Resultat och Analys	35
4.1 Upplevelser	36
4.1.1 Att inte bli lyssnad på	36
4.2 Problem	39
4.2.2 Outtalade hierarkier/ledare	39
4.2.3 Bristen på tillgänglighet	41

4.2.4 Snäv ideologi	43
4.3 Lösningar	45
4.3.1 Community building	45
4.3.2 Kunskapsutjämning - ta in fler perspektiv	46
4.3.3 Självvrannsakan i gruppen	48
6. Slutsats och reflektioner	51
7. Referenser	53
8. Bilagor	55
1. Intervjuguide till personer	55
2. Intervjuguide till organisationer	55
3. Outreach personer	56
4. Outreach organisationer	57

1. Inledning

Det är känt att Malmö är en stad med lång historia av politisk aktivism, demonstrationer och motdemonstrationer är inte en ovanlig vardagsbild och någon flagga viftar nästan alltid vid arbetets ära på Möllevångstorget. Ibland fylls hela torget av människor, slagord och banderoller andra dagar går det inte att urskilja flaggans bärare från krogbesökare och torghandlare. Malmö kan lätt uppfattas som ett nav av aktivism med otaliga organisationer nya och gamla, stora som små vars gemenskap ligger i att verka och tala för de politiska frågor som politikerna och samhället brister i. Idén bakom dessa grupper är att de ska vara tillgängliga för alla och många arbetar aktivt för ett mer inkluderande och tillgängligt samhälle. Men speglar detta även organisationerna i sig?

Något som både jag själv och många jag har pratat med som är med i politiska organisationer i Malmö upplever det som väldigt homogena grupper och framför allt med en väldigt akademisk ingång. Samtidigt vittnar Femtempen 2023, en undersökning gjord av streetgäris att icke-vita personer känner sig exkluderade från feministiska rum samtidigt som många viktiga perspektiv så som rasmaktsordningen, klass-, funktion- och transperspektiv saknas.¹ Att vara kritisk till organisationer som ska tala för marginaliserade grupper ser jag som väldigt viktigt då vad som sker i de grupperna speglar arbetet de gör för ett bättre samhälle vilket i sin tur speglar samhället i stort och kan således skapa den förändring vi som är delaktiga i organisationerna vill se.

---

¹ Lina Muktar Mohageb. *Femtempen 2022*. Föreningen StreetGäris, 2022. s. 6.

1.1. Problemformulering, syfte och frågeställningar

Fokuset ligger ofta på själva organisationerna och vad de gör för inkludering men vad händer med de personer som inte känner sig välkomna i dessa organisationer, som blir exkluderade som försöker förändra men inte blir lyssnade på? Hur upplevs detta och vems röst hörs i grupper som ska vara inkluderande för alla? Syftet med min uppsats är att både se på vad organisationer gör för att vara inkluderande och se på detta i kontrast med personers egna upplevelser av att inte kännas sig inkluderad eller välkommen i organisationer i Malmö. För att skapa en utgångspunkt för diskussion om vad organisationer kan göra för att bli mer inkluderande genom att ta upp röster som står utanför organisationerna. Detta kommer jag undersöka efter följande frågeställningar:

1. Vilka exkluderande processer upplevs i ideella organisationer i Malmö och hur upplevs de?
2. Utifrån ett intersektionellt synsätt hur skapar detta exkludering?
3. Vilka strategier kan ideella organisationer anta för att skapa mer inkludering/förhindra exkludering?

1.2. Material och avgränsningar

1.2.1. Primärmaterial

Mitt primärmaterial utgörs av fem personer och två organisationer. För att få tag på personer till mina intervjuer så skrev jag i olika facebook grupper som jag antog skulle ge så stor spridning som möjligt men som ändå var centrerade runt Malmö och där det fanns en stor chans att många är politiskt aktiva och eller intresserade. I facebook inläggen sökte jag efter personer som någon gång velat bli aktiv/medlem i en/eller flera ideella organisationer i Malmö som arbetar för ett mer demokratiskt samhälle men antingen valt att inte bli aktiv/medlem eller gått med och sedan gått ur då du inte känt dig inkluderad/välkommen. På grund av följande eller liknande anledningar, kan vara en eller flera. Organisationen var: ej inkluderande, för akademisk, ej anpassad (till

exempel lokalen), att gruppen var eller inte var separatistisk eller att organisationen saknade perspektiv och synsätt. Utefter detta skapades även avgränsningarna för vilka jag intervjuade. Alla de intervjuade hade gått med i en eller flera organisationer som de sedan lämnat på grund av ovanstående orsaker.

För att nå ut till organisationer så skickade jag ut mejl till organisationer som passade in på beskrivningen över organisationer jag ville undersöka det vill säga ideella organisationer i Malmö som arbetar för ett mer demokratiskt samhälle, som är partipolitiskt obundna och på aktivism/gräsrotsnivå. Således är detta även definitionen av de organisationer som är med i hela undersökningen det vill säga både de två organisationerna jag intervjuade i enlighet med att vara organisation samt även de organisationerna intervjupersonerna varit aktiva i. Dock är det viktigt att poängtera att intervjupersonerna och intervjuorganisationerna ej är korrelerade till varandra. Detta var ett val för att få inblick i en större mängd organisationer. Mitt mål var att intervju fler representanter från organisationer för en mer jämförande studie. De två jag fick in används således för att få en inblick i ideella organisationer i Malmö och se hur de reflekterar kring sina arbetssätt för att skapa djup i min forskning. Antalet intervjuer som gjordes begränsades både av tidsramen och hur många personer och organisationer som faktiskt ville ställa upp på intervjuer. Vilket var således även en avgränsade faktor.

1.2.2. Sekundärmaterial

Artiklarna har tagits fram genom sökningar i databasen LUBsearch utifrån orden; social movements, activism, intersectionality, inclusion och grassroot movement/s i olika kombinationer. Vissa artiklar har även tagits fram genom läsandet av både artiklar jag har med och artiklar jag har valt att inte ha med. Jag har tagit med få artiklar men som jag tar upp väldigt detaljerat och till synes mycket från dem då det är texter som rör många delar jag anser är relevanta att ta upp. Samtidigt som de berör och tar upp kunskap och forskning från många andra forskare vilket jag anser ger en tillräcklig samt både bred och djup kontext för min uppsats.

Avgränsningarna jag har gjort är främst baserade på uppsatsens omfång och tidsram, Jag har även valt bort någon undersökning som jag ansåg var allt för upprepane av samma information och slutsatser. Mina sekundärkällor är alla publicerade artiklar från kända vetenskapliga tidningar samt en doktorsavhandling från Malmö universitet, jag har även använt mig av kurslitteratur från denna och tidigare terminer och således reflekterar detta de allmänna källkritiska kriterierna.

1.3. Forskningsetiska bedömningar

I en uppsats är det viktigt att utföra studien i enlighet med god vetenskaplig sed² detta har jag gjort genom följande. Vid mina intervjuer har jag varit tydligt med att deltagarna kan dra in delar eller hela sin intervju när som helst under processens gång samt även efter varje intervju avslutat med att deltagarna är välkomna att höra av sig till mig vid några som helst frågor eller funderingar. Deltagarna har informerats om syftet för uppsatsen samt hur materialet kommer att användas. För att behålla anonymiteten för deltagarna har jag även inte tagit med de transkriberade intervjuerna som bilaga. Varje person har även skrivit på en samtyckesblankett innan medverkan där kontaktuppgifter fanns till både mig och min handledare. Jag har även anonymiserat alla personer genom att ge dem helt fabricerade namn samt valt att använda pronomen hen, detta har jag valt även för att inte förutsätta någons pronomen. Jag har även inte nämnt några organisationer de varit med i och de organisationer jag intervjuat representanter från har jag döpt om till organisation X och organisation Y. I intervjuer är det viktigt att undersökningen inte för med sig mer skada för intervjupersonerna och att det är viktigt att reflektera över känsliga ämnen och hur det kan påverka personerna som medverkar. Därför var jag tydligt med att personerna kunde kontakta mig enkelt om de behövde samt så lät jag personerna välja vad de ville dela med sig av genom att inte ställa för riktade frågor.

---

²Vetenskapsrådet, *Godforsknings sed*, <https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2017-08-29-god-forskningssed.html> (öppnad 14/08/23)

Intervjuerna har spelats in och därefter transkriberats av mig, detta steg kan vara problematiskt i sig då kvalitén på de inspelade intervjuerna kan göra det svårt att vid ordalag återge vad som sagts samtidigt som allt tolkas utifrån mig, hur jag tolkar personens stämning, kroppsspråk et cetera. Det är även jag som i slutändan väljer vad jag tar upp som relevant för studien från intervjuerna. För att följa god vetenskaplig sed har jag följt min metod när det kommer till analys av intervjuerna, jag har även tagit upp flera citat för ökad validitet. Citaten är även direkta förutom viss uppstädning av ljud och ord som sker vid talspråk för att själva förståelsen av vad som sägs ska bli tydligare. För resterande material som tas upp i uppsatsen har jag följt god forskningssed genom hänvisning till källor som kan ses i sin helhet i referensavsnittet.

Det är viktigt att tydliggöra att då jag intervjuar representanter från organisationerna. Innebär detta att det är en enskild individs uppfattning av gruppen som förs fram vilket gör att svaren hade kunnat vara annorlunda om en annan person från gruppen blivit intervjuad. Intervjufrågorna skickades dock till organisationerna i förväg så att representanten hade tid att diskutera dem med resten av organisationen. Jag tycker det är väldigt viktigt att poängtera min egen position, då jag nästan alltid tillhör den dominerande gruppen i de sammanhang jag är i. Samtidigt ger mig detta makten att kunna ta fokuset till andra grupper och jag ser det således som min uppgift som en del av den dominerade gruppen att skapa plats för andra röster och ifrågasätta de diskurser, normer och förhållningsätt som fastställer en ojämn maktfördelning.

För att se närmare på exkludering utgår man oftast från en fast grund, en kategori från diskrimineringsgrunderna kön, ras, klass, funktion, sexuell läggning et cetera. Detta har jag valt att inte göra utan bräddat och tagit upp flera grunder och samtidigt inte lagt så stor fokus på själva grunderna utan upplevelser i stället. Detta kan problematiseras genom att det kan skapa vaghet och avkontextualisera intervjupersonerna. Dock har jag gjort detta då jag inte ville ha allt för strikta ramar då detta i sig kan utesluta personer och därmed göra det mer öppnade för att få fler intervjudeltagare. Samt visa på att

grunderna är mer komplexa och flera av intervjupersonerna hade flera olika grunder till varför de inte kände sig välkomna och inte hindra personerna från att ta upp exkludernade praktiker som berörde andra och som personen inte kunde stå för.

3. Tidigare forskning

3.1. Aktivism - i allmänhet och i synnerhet i Malmö

Solidarity in Diversity: activism as a pathway of migrant emplacement in Malmö (2019) är en doktorsavhandling skriven av Cristina Hansen som en del av en avhandlingsserie om migration, urbanisering och samhällig förändring från Malmö universitet. Den utforskar solidariteter mellan sociala, kulturella, etniska och legala skillnader i en urban kontext påverkad av invandring och ekonomiska omstrukturering som skapas genom aktivism. Avhandlingen bidrar till den generella och teoretiska förståelsen av samtida aktivism i Sverige samtidigt som den bidrar till litteraturen om radikal aktivism i Sverige.³ Samtidigt som den visar och utvecklar förståelsen för aktivism som kontra- hegemonisk och diskuterar vikten av solidaritet och gemenskap för att stå emot den etablerade, det vill säga den nyliberala ordningen.⁴ Denna avhandling ger en bra ingång för min uppsats då den redogör på ett väldigt djupgående sätt hur Malmö och främst området Möllan (Möllevångstorget) är unik för sin aktivism och vad som gör den unik. Samt visar på hur just Möllan har blivit ett epicentrum för vänsteraktivister, -grupper och -nätverk. Denna avhandling har undersökt interaktionerna mellan plats, makt och motstånd genom att beskriva och analysera den aktivism utomparlamentariska vänsteraktivister utförde i Malmö under åren 2013-2016.

Avhandlingen tar upp aktivism som socialt fenomen och process kan visa hur olika identitetsmarkörer kan samspela i skapande av det kollektiva vi:et. Dessa kollektiv är i konstant förändring och författaren menar att i detta finns flera empiriska fenomen, från känslan av tillhörighet och identifikation med en viss grupp till upplevda kollektiviteter som en ser sig vara ansluten till, så som arbetarklass, prekariatet,

---

³ Christina Hansen, *Solidarity in diversity: activism as a pathway of migrant emplacement in Malmö*, (Malmö: Malmö universitet, Fakulteten för kultur och samhälle, 2019), <https://doi.org/10.24834/isbn.9789178770175>. s. 29.

⁴ Hansen 2019 s. 33.

antifascister eller feminister. Hansen menar att platser är social konstruktioner och på så sätt går utanför dess faktiska fysiska gränser. De tolkas, känns, förstås och föreställas. Detta innebär även att de innehar makt, vilket är viktigt för aktivister och något som de kan använda sig av. En viktig del av detta är de narrativ som de skapar och skapas utav. Narrativ ger förklaringen till hur olika människor kan ge samma sak olika mening och författaren menar att Möllan som plats innehar flera narrativ som ofta är i konflikt.

Författaren har utgått ifrån fyra frågeställningar, vilka hon genom sin forskning har kommit fram till följande svar. Den första: Hur är aktivism i Malmö kopplat till ekonomisk och urban omstrukturering, migration och ojämlikhet? Skapandet av de flesta aktivistgrupperna i Malmö en direkt reaktion till den fördrivning dessa processer skapat i försök att stå emot de nyliberala förändringar i politiken som har förvärrat ojämlikheten och segregationen i Malmö, hårdragit de svenska gränserna och ökat högerpopulismen och nynazistiska närvaron i det svenska samhället.⁵ Avhandlingen visar även hur aktivistiska grupper försöker utmana den rådande hegemonin. Den hegemoniska ordning som styrs av förståelsen att kapitalism är den önskvärda utvecklingen och neoliberalistisk politik är svaret på sociala problem. De som deltar i aktivism hittar genom detta vägar att leva och agera genom kollektiva vägar.⁶ Motståndet mot hegemonin och normaliseringen av ojämlikhet i samhället sker även genom gemenskap och solidaritet.⁷

Den andra frågeställningen: hur underlättas aktivism av, och hur påverkar den, den plats där den förekommer? Hansen hänvisar till Möllevången som en aktivistinkubator då de aktioner och aktiviteter som sågs som helt normala där för både aktivister och omgivningen kändes malplacerad och även möttes av fientlighet när de utfördes på andra platser i Malmö. Detta gör även att det har skapats ett tajt nätverk av olika

---

⁵Hansen 2019, s. 461

⁶ Hansen 2019, s. 462

⁷ Hansen 2019, s. 464

aktivist grupper som ofta samarbetar.⁸ Ett problem författaren menar att detta och utvecklingen av Möllevången genererar är att det skapar ett nätverk av delad identitet istället för ett delat område. Det delade områden både skapar och återskapar gemensamma narrativ vilka är viktiga för aktivismen då det skapar kollektiva identiteter och handlingar. De positiva narrativen av Malmö och framförallt Möllevången som antirasistisk plats fungerar även som mot-narrativ för extremhögers påstående om hur invandringen belastar Malmö.⁹

Den tredje, vilka utmaningar möter aktivisterna i sina försök att formulera gemensamma intressen och skapa gemensamma rum? Utmaningar aktivister i Malmö står för menar författaren är bristen på resurser och svårigheter att få legitimitet hos boende i områden utanför Möllevången. Samt att samarbeta över ojämlikheter och språkliga och kulturella skillnader samt maktstrukturer.¹⁰ Aktivister försöker även att jämna ut gränserna mellan aktivist och icke-aktivist både för att få större uppslutning vid aktioner och event genom att försöka skapa ett mer inkluderande språk och politiska praktiker.¹¹ Samtidigt kan detta förstärka dilemmat mellan längtan efter erkännande från allmänheten och viljan att vara radikal.¹²

Och slutligen den fjärde frågeställningen, Vilka är effekterna av vänsterorienterad, utomparlamentarisk aktivism i Malmö i en större samhällslig skala? Är en fråga som är svårare att svara på, Studien har tagit upp flertalet aktioner som har lett till både direkta åtgärder som förhindrandet av nerstängandet av sjukvårdsavdelningar men även skapat förutsättningen för vänsterpartiet att implementera sociala rättigheter för papperslösa barn.¹³ Då det lokala sammanhänger med det globala så även om aktivisters aktioner har tillsynes lite påverkan till exempel policyförändringar så antar författaren att deras

---

⁸ Hansen 2019, s. 467

⁹ Hansen 2019, s. 468.

¹⁰ Hansen 2019, s. 469.

¹¹ Hansen 2019, s. 470.

¹² Hansen 2019, s. 471.

¹³ Hansen 2019, s. 472.

närvaro och etablering har haft en större påverkan.¹⁴ Slutligen menar författaren även att detta skapar mot-hegemoniska platser vilka föder utveckling där en kan testa, utvärdera och ändra idéerna om en bättre värld. Samtidigt som de främjar dessa värden och praktiker i aktivisters vardag så som horisontella och kollektiva sätt att leva.¹⁵

Community organizing: Studying the development and exercise of grassroots power (2021) skriven av B. D. Christens, J. Gupta, och P. W. Speer undersöker den organisering i gräsrotsorganisationer med fokus på själva "communityt", därmed ser på rörelser som arbetar kring socioekonomiska orättvisor i sina egna områden för att lyfta och stärka det och dess invånare. Denna artikel ser på kampanjer, initiativ och nätverk i USA, samt ett i Bulgarien och ett i Sydafrika. Därmed ser den och jämför insatser från olika kontexter och med olika medlemmar, mål, modeller, problem, strategier och framgångar. Anledningen till studien är att öka förståelsen för organiseringsprocesser i communityn och producera aktionsbaserad kunskap som kan utveckla dessa och liknande arbeten för att bygga mer rättvisa städer och regioner. Dessa grupper bygger social makt och rättvisa gällande ekonomi, etnicitet, utbildning och miljö där community står i centrum. Till skillnad från *Solidarity in diversity* ser man inte på denna form av organisering som horisontell då artikeln ofta tar upp positionen ledare i gräsrotsrörelser samt positioner som innehar mer eller mindre makt.¹⁶

Artikeln ger en översikt av ett antal olika studier om community-organisering och menar att initiativ till community-organisering har både gett upphov till och uppstått ur sociala rörelser. Även om dessa rörelser sker på lokal nivå så menar författarna att genom globaliseringen och företagens ökande makt förflyttas målen för social och systemförändring till nationella och globala arenor. Detta gör att

---

¹⁴ Hansen 2019, s. 473.

¹⁵ Hansen 2019, s. 473.

¹⁶ B. D. Christens, J. Gupta, & P. W. Speer, "Community organizing: Studying the development and exercise of grassroots power." *Journal of Community Psychology*, [s. l.], v. 49, n. 8, p. 3001–3016, (2021). s. 3010.

organisationerna arbetar inom en komplex och dynamisk social, ekonomisk, politisk och kulturell miljö.¹⁷

Anledningen bakom denna artikel är att fördjupa vetenskapen om samhällsorganisering både inom och bortom samhällspsykologi och tar upp frågan om vad community-organisering är och innebär. Författarna till artikeln definition är således; en process där invånare går ihop och bygger social makt för att undersöka och ta varaktiga åtgärder på systematiska problem som påverkar deras dagliga liv negativt. Invånarna är till största delen volontärer och deras engagemang i organisationerna drivs av deras levda erfarenheter av sitt dagliga liv.¹⁸ Undersökningsdelen utgår även från levda erfarenheter då det är från dessa processerna som sedan blir metoder, strategier och prioriteringar. Ytterligare ett bidrag till denna definition är att gruppen söker varaktiga åtgärder och arbeta genom ihållande tryck för systematisk förändring. Genom att bygga och utöva makt vilket gör att dessa initiativ ofta kvarstår och utvecklas under decennier.¹⁹ Artikeln tar bland annat upp initiativ och grupper som arbetar genom antikononiala praktiker framförallt genom disruptiva praktiker, till exempel tar de upp en grupp av ursprungamerikaner vars praktiker är tätt sammankopplade med deras kultur, traditioner och kontext och för att skapa autonomi över deras landområden vilket kan ses som en relevant modell för dekolonial praxis.²⁰

Artikeln menar att organisering vill skapa sociopolitisk utveckling i sina deltagare. Vilket de menar är kunskapen, analytiska verktyg, känslomässiga förmågor samt handlingsförmåga i politiska och sociala system där det finns behov av att tolka och motstå förtryck. Genom olika studier visar de på hur detta kan se ut genom till exempel att utveckla community ledare, genom fler och fler ledare skapas även och förstärks den sociala makten vilket författarna menar är grunden för effektiva organisationsinitiativ.

---

¹⁷ Christens et al 2021, s. 3002.

¹⁸ Christens et al 2021, s. 3003.

¹⁹ Christens et al 2021, s. 3004.

²⁰ Christens et al 2021, s. 3006.

²¹ Artikeln tar även upp och undersöker frågan om organisering går efter socialiseringshypotesen eller urvalshypotesen. Tillsammans med en studie av Speer et al visar artikeln på att organisering går efter socialiseringshypotesen vilket innebär att communityorganisering och dess initiativ katalyserar högre nivåer av samhällsengagemang och sociopolitisk utveckling bland deltagarna än andra former av deltagande samt att deltagande i organiseringsinitiativ är en potent drivkraft för utveckling av samhällsledarskap.²²

3.2. Inkludering i organisationer

Laurel Weldon undersöker i artikeln *Inclusion, Solidarity, and Social Movements: The Global Movement against Gender Violence* (2006) hur den transnationella rörelsen mot könsbaserat våld har skapat normer för inklusivitet. Hon ser på hur aktivister har lyckats främja ett antal internationella överenskommelser trots de stora skillnader mellan personerna och grupperna rörelsen mobiliserar. Artikelns huvudmål är att svara på frågan hur rörelsen lyckades förena en rörelse med stora skillnader mellan aktivisterna när det kommer till ras, klass, sexualitet samt även kontext, språk, kultur samt även utveckling.

Artikeln utforskar frågan om hur rörelser och organisationer kan överkomma dessa uppdelningar och utveckla sin påverkan på politik och samhälle. Samt uppmärksammar kontexten av strukturell ojämlikhet som sociala rörelser existerar i, förbättrar förståelsen av social mobilisering och belyser förbisedda vägar för samarbete.²³ Hon menar att nuvarande forskning om sociala rörelser är ofullständiga då de inte ser på relationer mellan aktivister som samarbetar vilket hindrar utvecklingen av delade identiteter. Weldon menar att historiskt marginaliserade grupper uppfattar privilegierade grupper dominerar beslutsfattandet inom aktivismen samtidigt som de

---

²¹ Christens et al 2021, s. 3007.

²² Christens et al 2021, s. 3008.

²³ Laurel S. Weldon, "Inclusion, Solidarity, and Social Movements: The Global Movement against Gender Violence." *Perspectives on Politics*, Vol. 4, No. 1 (Mar., 2006), 55-74. s. 55.

privilegierade grupperna inte uppfattar eller förstår problemen de marginaliserade grupperna står inför. Denna maktobalans menar hon kan leda till misstro och försvåra kommunikation, slutligen kan det även leda till fragmentering och rörelsens upphörande. Därför krävs det åtgärder som säkerhetsställer att röster från de marginaliserade grupperna får ta plats och höras i diskussioner och inte låta privilegierade röster dominera.²⁴

Artikeln visar på att samarbete kan ske genom att utveckla normer för att främja inkludering. De normer menar Weldon ska skapa vägar för samarbete utan att förneka eller förminska skillnader och konflikter mellan aktivister. Normerna är deskriptiv representation, alltså den fysiska närvaron av medlemmar från marginaliserade grupper vilket ser till att den slutliga produkten reflekterar perspektiv från de marginaliserade grupperna. Med vikt vid att detta inte endast är en symbolisk handling utan faktiskt kunna utmana den privilegierade gruppens dominans.²⁵ Möjligheten till självorganisering, alltså separatism där marginaliserade grupper kan sätta agendan och riktlinjer för sitt engagemang, detta då det skapar förutsättningarna för att bättre motarbeta sin marginalisering i den större publika sfären.²⁶ Samt att skapa konsensus vid institutionaliserad oenighet, att enighet inte ska innebära att svagare röster tystas. Utan detta gör antagandet om homogenitet att den dominerande gruppens position förstärks. Detta kan bland annat innebära att oenighet förväntas som en del av processen.²⁷ Dessa normer enligt författaren förbättrar även rörelsens diskussioner vilket i sin tur förbättrar deras politiska påverkan.²⁸

Weldon visar även på andra former av samarbete men som hon menar förbiser relationer inom gruppen som lätt tas över av den dominerande majoriteten. Dessa är

---

²⁴ Weldon 2006, s. 56

²⁵ Weldon 2006, s. 56.

²⁶ Weldon 2006, s. 56.

²⁷ Weldon 2006, s. 57.

²⁸ Weldon 2006, s. 57.

bland andra gemensamma materiella intressen, Weldon menar att rörelsen mot könsbaserat våld gynnar alla kvinnor oavsett klass men som jämförande exempel att rörelsen för ekonomisk rättvisa gör splittringen mellan olika klassers intressen att rörelsen aldrig går att enas på basen av att det ligger i alla kvinnors intresse. Samarbeta kan därför inte komma från enbart gemensamma intressen därmed argumenterar hon även för att det krävs omdefiniering av intressen vilket uppstår genom inkluderande diskussioner för att komma fram till gemensamma intressen som kan ena gruppen.²⁹ Delade identiteter, att människor uppmanas att gå ihop då de förknippas sig själva med en grupp, roll eller värde som ligger till grunden för rörelsen. Vad Weldon vill visa är att den delade identiteten ofta uppkommer genom kollektiv aktion, detta innebär att skillnader undertrycks.³⁰ Politiska möjligheter, inramningen av våld mot kvinnor som en rättighetsfråga bidrog till rörelsens framgång med att påverka politiken. Inramning av politiska intressen menar författaren att även de var ett resultat av samarbete och inte tvärt om. Stater och internationella organisationer kan även stärka samarbetsmöjligheter genom att bidra med tillfällen och resurser för dialog. Dock gör detta ofta inte att aktivister samarbetar mellan djupa klyftor och skillnader. Därmed kan detta stärka deras aktioner men inte skapa nya lösningar och idéer.³¹

Weldon argumenterar för att rörelsen mot könsbaserat våld inte hade en politisk inverkan förrän 1990-talet trots att våld mot kvinnor funnits på agendan för kvinnorörelsen decennier tidigare. Eftersom aktivister inte kunde övervinna ojämlikhetsrelationer inom rörelsen förrän de utvecklat normer för inkludering. Effekten av gemensamma intressen, frågeställningar, identiteter och stöd från stater var alla beroende av att rörelsen utvecklade dessa normer.³² När inkluderande normer tillåter rörelser att upprätthålla solidaritet och politiskt inflytande, kan dessa rörelser

---

²⁹ Weldon 2006, s. 58

³⁰ Weldon 2006, s. 58

³¹ Weldon 2006, s. 59

³² Weldon 2006, s. 59

argumentera och förespråka bättre för marginaliserade och politiskt exkluderade intressen.³³

Femtempen (2022) är en undersökning gjord av organisationen StreetGäris, streetgäris skapades år 2013 för att vara ett tryggt rum för och av feminister med andra upplevelser och erfarenheter än den vita medelklassen som de anser tar upp de befintliga rummen. Genom Femtempen är målet att se och mäta vilka frågor som tar plats i den feministiska debatten och rum och vilka frågor som exkluderas och vilka grupper av personer som känner sig exkluderade, ignorerade och inte får sin röst hörd. Undersökningen kom fram till att Icke vita upplever att de blivit exkluderade från feministiska rum, många har även upplevt att de blivit tystade, varit ensam med att ta upp sina perspektiv, slutat bli inbjuden till feministiska rum, ignorerad med mera. Flera av personerna har fått kämpa sig till inkludering.³⁴ Den visar även på att det saknas perspektiv som belyser rasmaktsordningen, klass, funkis och trans saknas från samma rum, vilket majoriteten av de tillfrågade enas om.

Undersökningen utgår ifrån mainstream-feministiska rum i Sverige vilka är feministiska rum som är hegemoniska, vilket speglar de frågor och perspektiv de arbetar med. Detta menar författarna marginaliserar erfarenheter och röster från personer som står utanför och tvingar den att rätta sig efter den rådande hegemonin. Personerna således exkluderas och får inte tillgång till de feministiska rummen.³⁵ Författarna tar upp olika kategorier personerna känner sig exkluderade bland annat att bli stämplad som glädjedödare. Detta sker i vita rum där endast närvaron av en rasifierad kropp kan skapa en spänd atmosfär men även när personen påtalar maktordningar generellt, i rummet eller på annat sätt går mot strömmen vilket gör resten av gruppen obekvä.³⁶ Författarna menar att dessa processer kan både vara aktiva men även ske även om

---

³³ Weldon 2006, s. 65

³⁴ Muktar Mohageb 2022, s. 15.

³⁵ Muktar Mohageb 2022, s. 6.

³⁶ Muktar Mohageb 2022, s. 7.

gruppen vill vara inkluderande men saknar strategier för att hantera obekvämheter och konflikt och oavsett leder till att personer tystas.³⁷ Utifrån undersökningen ser man två potentiella lösningar utifrån svaren på undersökningen. Den första är att organisera sig i separatistiska grupper och den andra är att skapa rum med utrymme för fler perspektiv, personer och dess erfarenheter.³⁸ Samtidigt kan vi behöva göra oss mer bekväma med konflikt för att bemöta och hindra mekanismerna som leder till exkludering och tystande. Därmed skapa rum med kapacitet för detta och gå ifrån “trygga feministiska rum”³⁹

3.3. Intersektionalitet i organisationer

Marie Laperrière och Eléonore Lépinard undersöker i *Intersectionality as a tool for social movements: Strategies of inclusion and representation in the Québécois women's movement* (2016) kvinnoorganisationer i Quebec, genom att se på olika organisationer utforskar de intersektionalitet utifrån två utgångspunkter. Den första ser på organisationer som använder intersektionalitet ett verktyg för inkludering på individnivå genom skapa inkludering för invandrarkvinnor i organisationerna. Den andra som ett verktyg för politisk representation genom att bevisa deras politiska marginalisering både inom organisationer och i kvinnorörelsen i stort för att åtgärda deras underrepresentation. Artikeln ser även på konsekvenserna detta har för skapandet av en kollektiv identitet.

Artikeln bidrar till fältet genom att undersöka intersektionell strategi för organisationer genom att utforska de olika, och ibland motsägelsefulla, mål som organisationer

---

³⁷ Muktar Mohageb 2022, s. 17.

³⁸ Muktar Mohageb 2022, s. 5.

³⁹ Muktar Mohageb 2022, s.17.

eftersträvar när de implementerar intersektionalitet.⁴⁰ Genom att se på hur intersektionalitet används framhävs de spänningar som är inneboende i de processer som är centrala för arbetet i sociala rörelser. Samtidigt kan antagandet av intersektionalitet skapa interna konflikter som organisationerna skapar kollektiva identiteter och utformar politiska krav utifrån.⁴¹ Författarna menar att organisationer som endas fokuserar på en identitet så som kön för att för att ta itu med maktförhållandena mellan sina medlemmar misslyckas samtidigt som organisationer har en tendens att prioritera de mest privilegierade medlemmarnas behov och intressen och där med marginaliserar de mest missgynnade i gruppen.⁴² Vilket är något som Weldon också tar upp.

Inkludering på individnivå innebär enligt artikeln att erkänna minoritetskvinnors erfarenheter och kulturella skillnader genom att se till att deras behov möts utifrån deras situation och särställning samt att de känner sig bekväma i organisationen. Dessa organisationers funktion är att hjälpa invandrade kvinnor att komma in i sitt nya samhälle och kontext. Fokus ligger på att respektera kvinnornas autonomi i att definiera sina egna behov och mål. Genom att använda intersektionalitet innebär det även att volontärerna erkänner sina privilegierade positioner både inom organisationen och i samhället i stort för att skapa mer jämställda relationer med kvinnorna de hjälper.⁴³ Detta belyser behovet av att skapa inkludering innan utvecklandet av andra politiska diskurser som belyser strukturella ojämlikheter. Istället försöker dessa organisationer att ta in kvinnornas olika upplevelser i den gemensamma feministiska identiteten för att stärka sitt community. Författarna menar dock att denna vägen inte alltid leder till förbättring av den politiska representationen av minoritetsgrupper inom rörelsen, det vill säga till ett erkännande av deras sociala och politiska marginalisering

---

⁴⁰ Marie Laperrière, & Eléonore Lépinard, "Intersectionality as a tool for social movements: Strategies of inclusion and representation in the Québécois women's movement". *Politics*, 36(4), 2016, 374–382. 2016. s. 375

⁴¹ Laperrière & Lépinard 2016, s. 380.

⁴² Laperrière & Lépinard 2016, s. 375.

⁴³ Laperrière & Lépinard 2016, s. 377.

och ett erkännande av deras specifika politiska intressen som grupp.⁴⁴ Dessa organisationerna menar även författarna betonar vikten av att arbeta med frågor där konsensus kan nås och att detta kan innebära att kontroversiella frågor som tar upp strukturella ojämlikheter kopplade till rasifiering och invandring undviks i strävan efter inkludering.⁴⁵

I linje med de teoretiska rötterna för intersektionalitet har de grupper som använder intersektionalitet som ett verktyg för politisk representation lagt vikten vid att uppdatera deras feministiska analyser för att kunna inkludera perspektiv från olika grupper av kvinnor. För att uppmärksamma hur maktrelationer utöver kön påverkar den sociala verkligheten i många kvinnors liv. Detta görs genom att ifrågasätta den gemensamma identitet som kvinnor som organisationen bygger på.⁴⁶ För att inte splittra organisationen och dess community fokuserar aktivisterna på solidaritet mellan kvinnor och påståendet att ett förbättrat tillstånd för invandrar- och minoritetskvinnor kommer att vara fördelaktigt för alla kvinnor.⁴⁷ Likt de normer Weldon tar upp i sin artikel erkänner dessa grupperna det faktum att konsensus i gruppen inte alltid är möjligt då målet är att bredda den politiska representationen. På samma spår erkänns vikten av att historiskt missgynnade grupper organiserar sig i egna grupper. Då organisationen menar att hela den feministiska rörelsen inte får plats i organisationen samtidigt som detta tillåter att minoritetskvinnor kan utmana maktrelationer inom kvinnorörelsen och framföra sina egna perspektiv på specifika frågor. Organisationen som tas upp i artikeln arbetar således i solidaritet med de som bryter sig ur för att skapa separatistiska grupper.⁴⁸

---

⁴⁴ Laperrière & Lépinard 2016, s. 378.

⁴⁵ Laperrière & Lépinard 2016, s. 377.

⁴⁶ Laperrière & Lépinard 2016, s. 379.

⁴⁷ Laperrière & Lépinard 2016, s. 379.

⁴⁸ Laperrière & Lépinard 2016, s. 379.

Intersectionality and social movements: Intersectional challenges and imperatives in the study of social movements (2021) är en övergripande sammanställning av forskningen om intersektionalitet i sociala rörelser och med en teoretisk ingång ser Celeste Montoya på det intersektionella arbetet sociala rörelser och organisationer gör. Samt Granskar och diskuterar fördelarna och utmaningarna med att studera sociala organisationer intersektionellt. Montoya menar att utifrån en intersektionell position ser man att marginalisering sker även inom sociala rörelser vars mål är att motarbeta förtryck. Detta då organisationer har en tendens att organisera sig runt endast en form av identitet eller förtryck. Hon menar även att tidigare studier av sociala rörelser inte har reflekterat över stökigheter i levda verkligheter. Detta tillvägagångssätt gör att viktiga rörelser och aktörer utelämnas samt att risken finns att detta skapar och/eller förstärker gränser som ytterligare skymmer bidrag och förståelse av mobilisering. Montoya menar att detta är viktigt då sociala rörelser ofta innehar och arbetar för utsatta grupper och den kunskap som produceras om sociala rörelser kan spela en viktig roll för att utmana eller förstärka den dominerande maktdynamiken.⁴⁹

Montoya kritiserar den rådande forskningen om sociala rörelser då hon menar att den har tendensen att vilja separera rörelser och dela in dem i olika kategorier. Samtidigt menar hon att sociala rörelser har en tendens att mobilisera runt en fråga eller identitet och att den kollektiva identiteten är en viktig variabel i rörelser och hur identiteten ramas in är vid stor vikt vid rekrytering av deltagare samt att skapa och behålla en känsla av solidaritet och engagemang. Försök att definiera en gemensam identitet kan normalisera upplevelserna och perspektiven hos vissa grupperns medlemmar samtidigt som de marginaliseras eller tystas andras. Att försöka uppnå ett universellt intresse som alla kan samlas bakom tenderar att endast gynna intressena för de socialt dominerande grupperna och marginaliserar andras vilket inte bara påverkar de marginaliserade

---

⁴⁹ C, Montoya, "Intersectionality and social movements: Intersectional challenges and imperatives in the study of social movements." *Sociology Compass*, 15(8), e12905, 2021. <https://doi.org/10.1111/soc4.12905>. s. 2.

grupperna negativt utan även kan skada rörelsen i stort då en primär orsak till rörelsedemobilisering är när deltagarna slutar tro att rörelsen representerar dem.⁵⁰

Artiklen tar upp forskning om intersektionalitet i praktiken och menar att erkännandet av sammanlänkat förtryck är nödvändigt men otillräckligt. Montoya beskriver det följande, "There is, however, a significant difference between the recognition of interlocking oppression and then the representation of those locating at the intersection of those oppressions. An intersectional praxis requires both."⁵¹ Hon enar på att det finns en risk att organisationer endast skyltar med intersektionalitet men utan att belysa de orättvisa maktstrukturer som finns både inom och utanför organisationen. För att förhindra detta och förbättra missgynnade grupper status krävs det deskriptiv representation där dessa personer inte bara är med i gruppen utan även i ledarpositioner. Samt att dessa grupper position ska prioriteras, inte bara i diskursen utan även i organisationens agenda.⁵² Att bygga upp samarbete inom och mellan grupper är också viktigt för att säkerhetsställa intersektionell praxis vilket stimulerar till handling i ett bredare spektrum av frågor. Dock finns det en risk att all fokus hamnar på de frågor som tjänar den bredaste gruppen och missgynnar de i skärningspunkten mellan flera marginaler.⁵³ Slutligen menar Montoya att man kan använda intersektionell analys för att ifrågasätta makt och bättre identifiera inkludering och utanförskap. Samtidigt som det fortfarande finns mycket att ta reda på om hur intersektionell mobilisering ser ut, när och var den sker, vem som berörs samt vilka framgångar och begränsningar den har.⁵⁴ Samtidigt tar hon upp att det finns en tendens att håna identitetspolitik och mena på att den ökar fragmenteringen av progressiva sociala rörelser. Dock gör detta enligt henne från en plats med privilegier

---

⁵⁰ Montoya 2021, s. 3.

⁵¹ Montoya 2021, s. 7.

⁵² Montoya 2021, s. 7.

⁵³ Montoya 2021, s. 8.

⁵⁴ Montoya 2021, s. 9.

där det glöms bort att identitetspolitik kan vara en nödvändighet för de mest marginaliserade i samhället.⁵⁵

---

⁵⁵ Montoya 2021, s. 9.

2. Teori och metod

2.1. Teori

Teorin jag kommer använda mig av i min uppsats är intersektionell feminism, i detta avsnitt kommer jag att redogöra för teorin med hjälp av Tina Mattsons bok *Intersektionalitet i socialt arbete* (2015) och Paulina de los Reyes & Diana Mulinaris text *Intersektionalitet; Kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap* (2005).

The most general statement of our politics at the present time would be that we are actively committed to struggling against racial, sexual, heterosexual, and class oppression, and see as our particular task the development of integrated analysis and practice based upon the fact that the major systems of oppression are interlocking. The synthesis of these oppressions creates the conditions of our lives.⁵⁶ -

The Combahee river collective statement

Det är genom en feministisk ingång som både gör och belyser problemet i min forskning vilket är anledningen till att denna vinkel kommer genomsyra hela uppsatsen och således användas som både stöd och vägvisare. Teorin används och tas upp även i många av de texter som jag har med i avsnittet tidigare forskning vilket utvecklar teorin ytterligare. Temana jag utgör mina intervjufrågor kring är starkt kopplade och påverkade av min teori då utan en intersektionell utgångspunkt finns det ingen grund i mina frågor eller för uppsatsens frågeställning. Då detta gör att "hålla organisationen öppen för alla" kan ses som tillräckligt för inkludering i organisationen vilket jag menar att utifrån ett intersektionellt perspektiv det inte gör. Detta understryker även vikten av att ifrågasätta och vara kritisk även i kontexter som till ytan antas vara intersektionella och inkluderande. Orden i fetstil används som teoretiska verktyg genom hela uppsatsen. Dessa är makt och maktstrukturer, hegemoni och narrativ och är så pass beroende av varandra och förförståelsen av intersektionalitet för att separera.

---

⁵⁶ The combahee river collective, 'The combahee river collective statement', Fags : metod., S. 47-60, 1983 s. 47.

Tina Mattsons bok *Intersektionalitet i socialt arbete* beskriver och förklarar på ett bra sätt vad intersektionalitet är och vad det innebär, den utgår från tongivande författare och forskare inom ämnet vilket gör boken till en bra utgångspunkt för förståelsen av intersektionalitet. Hon beskriver intersektionalitet som en komplex och dynamisk analys av **makt och maktstrukturer** och handlar om att ta de kategorier så som kön, etnicitet, sexualitet och klass som man innan sett enskilt på och föra samman dessa och se på maktrelationerna mellan dem. Människors erfarenheter, identiteter och möjligheter påverkas av deras position i det sociala landskapet. Dessa kan skilja från kontext till kontext och speglas av samhället i stort, termen social skiktning används för detta. Intersektionell analys innebär att se på vad som sker i skärningspunkten av olika former av social skiktning, när olika maktrelationer samverkar.⁵⁷ Edling och Liljeros definierar makt följande: "Att ha makt innebär att kunna få en annan aktör att göra som man vill trots att detta inte är vad den andra parten helst skulle vilja göra eller kanske är emot dennes intressen."⁵⁸ Fortsatt menar det att de som har kontrollen över resurserna (inom organisationen, företaget, familjen et cetera) är den som har makten då de genom resurserna kan få personer att gå emot sina egna intressen, så länge de är beroende av dessa resurser.⁵⁹ Samtidigt kan människor upprätthålla maktdimensioner som gynnar de själva.

Intersektionalitet kom som kritik mot den forskning och berättelser som skulle synliggöra kvinnor men som endast utgått från västerländska vita kvinnor och därmed osynliggjorde de erfarenheter och upplevelser av förtryck andra kvinnor som inte passar in i den mallen upplever. Då gruppen kvinnor är således heterogen kan det även finnas förtryck och maktstrukturer inom gruppen.⁶⁰ The problem of difference är det dilemma om hur man då ska förhålla alla kvinnor i relation till klass, etnicitet och sexualitet och driva ett feministiskt projekt. Vilken intersektionalitet är ett sätt att

---

⁵⁷ Christofer Edling & Fredrik Liljeros (red), *Ett delat samhälle: makt, intersektionalitet och social skiktning*, 2 rev och utök. Uppl. (Stockholm: Liber, 2016)

⁵⁸ Edling & Liljeros 2016, s. 186.

⁵⁹ Edling & Liljeros 2016, s. 186.

⁶⁰ Tina Mattsson, *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*, 2 uppl. (Malmö: Gleerups Utbildning, 2015), s. 20.

försöka hantera denna komplexitet. De kan inte separeras från varandra utan måste förstås som integrerande samt beroende av varandra och kontexten.⁶¹ Mattsson menar att föreställningen om den ena kategorin bär alltid föreställningar om de andra kategorierna, de bär även med sig olika föreställningar och normer och när de olika kategorierna korsas skapas olika förväntningar på hur personen är och bör vara utifrån dessa.⁶² De los Reyes & Mulinari menar således att makt och maktrelationer skapas mellan människor och att kategorisera och dela upp människor i bipolära kategorier är en form av maktutövande. Samt att detta återskapar dessa markörer som gör skillnad på vi-och dem vilka blir till sociala koder.⁶³ Genom en intersektionell analys ser man på maktförhållandena detta skapar.

Mattson väver in Foucaults teorier, postmodernism och Gramscis **hegemoni** för att utveckla förståelsen för maktförhållanden som ingår i intersektionalitets teorin. Genom Foucaults teorier visar hon på hur makt och kunskap är sammanvävda då de med makt producerar kunskap och vetenskap och kunskapen som produceras upprätthåller maktpositionerna. Således är även att kunskap och vetenskap beroende av sin sociala och historiska kontext. Postmodernister vill rikta fokuset till underordnade berättelser för att utmana de rådande sanningarna för att skapa mer komplexa förståelser och tolkningar av den värld vi lever i. Underordnade grupper kommer acceptera sin position då de tolkar sin situation utefter den hegemoni som de överordnade grupperna skapar då deras sätt att förstå världen ses som självklar. Detta då enligt Gramsci upprätthålls samhället genom kapitalistiska strukturer och en överordnad kultur som utgår ifrån borgarklassen.⁶⁴

Narrativ som även tas upp i tidigare forskning, framförallt genom Hansen är en viktig del av Intersektionell feminism då detta är ett sätt för att utmana de rådande hegemonierna. Mattson menar att för att utmana ordningen och dessa strukturer kan man förhålla sig kritisk till dessa "Hur kan vi då bryta mönstret? Vi kan förhålla oss

---

⁶¹ Mattson 2015, s. 21.

⁶² Mattson 2015, s. 22.

⁶³Paulina De los Reyes & Diana Mulinari, *Intersektionalitet: kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*, 1. Uppl. (Malmö: Liber, 2005), s. 24.

⁶⁴ Mattson 2015. s. 40.

kritiskt och bryta ner det som förefaller vara en självklar sanning eller ordning genom att lyssna till och lyfta fram alternativa och underordnade röster och ge dem samma legitimitet som de självklara och uppenbara.”⁶⁵ Detta är även något De los Reyes & Mulinari tar upp och de menar att detta inte bara är en viktig del i en intersektionell forskningsstrategi utan även är ett sätt att formulera motberättelser det vill säga narrativ från exkluderade grupper som kan omvandla den etablerade ordningen.⁶⁶ Vilket jag har som mening att göra i min uppsats. Både Mattson och De los Reyes & Mulinari menar att Intersektionalitet framför allt är ett perspektiv och att det tvingar oss att se på verkligheten med nya ögon och gör att vi ifrågasätter den givna kunskap om den sociala verklighet vi lever i.

2.2. Metod

I min uppsats har jag gjort 5 stycken semistrukturerade intervjuer med privatpersoner som har känt sig exkluderade från organisationer i Malmö och därmed har gått ur en grupp på grund av denna upplevda diskriminering. Jag har även gjort 2 stycken semistrukturerade intervjuer med representanter från olika organisationer i Malmö som arbetar för ett demokratiskt samhälle för att diskutera kring vilka gruppens medlemmar är, varför och hur detta påverkar gruppen. På alla intervjuer kommer jag att applicera min metod; tematisk innehållsanalys. Metoden kommer jag redogöra för i detta avsnitt och diskutera den utifrån Tina Mattsons bok *Textens mening och makt* samt Alan Brymans bok *Samhällsvetenskapliga metoder*. Utefter dessa böcker kommer jag även redovisa för hur intervjuprocessen har gått till. Metoden tematisk innehållsanalys har jag valt då jag vill fokusera på berättelser och därmed mänskliga upplevelser, både från privatpersoner och organisationerna för att visa en bild av båda “sidorna”. - valet av metod speglas av min teori då fokuset på människors berättelser och narrativ kommer fram, vilket de läggs stor vikt på i feministisk intersektionell teori.

---

⁶⁵ Mattsson 2015. s. 41.

⁶⁶ De los Reyes & Mulinari 2006, s. 130.

2.2.1. Kvalitativ forskning

I Allan Brymans bok *samhällsvetenskapliga metoder* (2018) beskrivs kvalitativ forskning i relation till kvantitativ forskning genom att främst ta upp vad som skiljer dem åt, dock tar han även upp hur dessa skillnader kan bero på vilken forskning som görs. Kvalitativ analys består av analys av texter. Då den till skillnad från kvantitativ forskning fokuserar främst på ord och innehåll istället för siffror.⁶⁷

Fokuset ligger på att förstå den sociala världen genom att undersöka dess deltagares tolkning av den världen vilket innebär att man har en interpretivistisk position. Den är även konstruktivistisk då detta sker i interaktionen mellan människor och är inte något som "finns där ute" som är separerat från de involverade i dess konstruktion. Kvalitativ metod och dess strategi är inte stationär utan kan varieras utifrån den forskning den används i. På så sätt är den inte heller helt distinkt från kvantitativ metod då siffror kan förekomma och forskare kan använda kvalitativ och kvantitativ metod i kombination. Därför problematiseras den beskrivning av kvalitativ metod som endast beskriver vad kvantitativ metod inte är.⁶⁸ I kvalitativ forskning ingår det ett flertal olikartade metoder däribland intervjuer, fokusgrupper, deltagande observation et cetera.⁶⁹ Vid både kvantitativ och kvalitativ analys läggs det stor vikt vid transparens, framförallt när det kommer till hur forskaren har kommit fram till sin slutsats samt hur undersökningspersonerna valts ut.⁷⁰ Detta har jag gjort genom att ge så tydlig bild av analysförloppet i denna del genom att tydligt redovisa för alla steg jag har använt mig av.

---

⁶⁷ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 3 uppl. (Stockholm: Liber, 2018), s. 455.

⁶⁸ Bryman 2018, s. 375.

⁶⁹ Bryman 2018, s. 457.

⁷⁰ Bryman 2018, s. 485.

2.2.2. Intervjuprocessen - Semistrukturerade intervjuer

Kvalitativ semistrukturerad intervju är mindre strukturerad och mer flexibel vilket gör den öppnare och där tonvikten läggs på den intervjuades egna perspektiv. Att låta personen tala fritt uppmuntras då det ger inblick i vad intervjupersonen ser som relevant och viktigt. Jag som intervjuare kan på samma sätt gå ifrån de satta frågorna och komma med nya följdfrågor eller ändra frågeföljden.⁷¹ Detta innebar att jag skapade två olika intervjuguides med frågor som relaterade till mina frågeställningar, en för personer och en för organisationer. Även om semistrukturerade intervjuer ger en flexibilitet så tas alla frågor från intervjuguiden upp med liknande formulering. Båda intervjuguides kan läsas i sin helhet i avsnittet bilagor.

Bryman lägger vikt vid att fokuset ska ligga på vad intervjupersonen ser som viktigt för att förklara och förstå händelser, mönster och beteenden.⁷² Detta syntes i mina intervjuer då det som var viktigt för personerna och som de verkligen ville poängtera ofta kom upp flertalet gånger och var något personerna gärna återkom till. Jag anser att en viktig del i detta var att jag i slutet av varje intervju frågade om de hade något att tillägga. Det var i detta skede som personerna gärna återkom till det de verkligen ville poängtera. Detta var också ett naturligt sätt att få in tankar och reflektioner som gick utanför mina frågor men som fortfarande var relevanta.

Vilka jag har valt att intervjua har jag gjort genom målstyrt urval. Detta innebär att man väljer ut deltagare utefter ens forskningsfrågor och på så sätt får man en strategiskt utvald målgrupp för ens analys, detta har jag gjort både när det kommer till vilka personer och vilka organisationer jag har intervjuat.⁷³ För att få tag på personer till mina intervjuer så skrev jag i olika facebookgrupper som jag antog skulle ge så stor spridning som möjligt men som ändå var centrerade runt Malmö och där det fanns en

---

⁷¹ Bryman, 2018. s. 466-467.

⁷² Bryman 2018, s. 468.

⁷³ Bryman 2018, s. 498.

stor chans att många är politiskt aktiva och eller intresserade. I facebookposterna sökte jag efter personer som någon gång velat bli aktiv/medlem i en/eller flera ideella organisationer i Malmö men antingen valt att inte bli aktiv/medlem eller gått med och sedan gått ur då de inte känt sig inkluderad/välkommen. På grund av följande eller liknande anledningar. Att organisationen var; ej inkluderande, för akademisk, ej anpassad (till exempel lokalen), gruppen var separatistisk eller att den inte var det eller att gruppen saknade viktiga perspektiv och synsätt.

För att nå ut till organisationer så skickade jag ut mail till organisationer som passade in på beskrivningen över organisationer jag ville undersöka. Det vill säga ideella organisationer i Malmö som arbetar för ett demokratiskt samhälle, är partipolitiskt obundna och på aktivism/gräsrotsnivå. Dessa organisationerna hade jag även en liten inblick i vad de arbetar med genom min egna aktivism och på så sätt visste att de passade in enligt mina avgränsningar.

2.2.3 Tematisk innehållsanalys

I *Textens mening och makt* (2012) beskrivs kvalitativ innehållsanalys som en metod för att systematiskt beskriva innebörden av kvalitativ data genom att successivt kategorisera delar av ett material. Metoden är även delvis induktiv då forskaren startar med förutbestämda breda teman eller forskningsfrågor och låter kategorier växa fram ur arbetet med kodningen. Denna metod är bra att använda när man vill finna mönster i större mängder material genom att ge en bred överblick.⁷⁴ Tematisk innehållsanalys innebär sökande efter teman. Temana som tas fram är således en kategori från datan som identifierats av analytikern och är kopplade till forskningsfrågorna. Dessa bygger

---

⁷⁴ Göran Bergström & Kristina Boréus, (red.), *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys*, 3., [utök.] uppl., (Lund: Studentlitteratur, 2012), s. 50-51.

på koder som identifierats i utskrifter vilka ger grund för teoretisk förståelse för forskaren.

Jag har följt Brymans steg för tematisk innehållsanalys genom att transkribera alla intervjuer och läsa igenom de för att få en överblick. Därefter läste jag transkriberingarna noggrant för att få en djupare bild av materialet där tre tydliga teman uppstod vilka jag använt som huvudteman; problem, upplevelser och lösningar. När jag sedan återigen läste igenom transkriberingarna och färgkodade citat utifrån dessa teman uppenbarades även flertalet subteman. Dessa grundar sig framförallt i de likheter och repetitioner jag har sett mellan intervjuerna samt kopplingar till min teori, intersektionell feminism då de berör bland annat makt, maktförhållanden och hegemoni. De speglar även min tidigare forskning då även den berör intersektionell feminism, narrativ och upplevelser men är främst kopplat till temat lösningar. Således kommer jag presentera min undersökning efter följande huvudtema och subteman.⁷⁵ Huvudtema: Problem, med subteman: Outtalade hierarkier/ledare, bristen på tillgänglighet, Snäv ideologi. Huvudtema: upplevelser, med subtema: att inte känna sig hörd. Huvudtema lösningar: med subteman: community building, kunskaps utjämning samt självrannsakan i organisationen. Detta kommer jag för redovisa i resultatdelen.

---

⁷⁵ Bryman, 2018. s. 702-705.

4. Resultat och Analys

Metoden tematisk innehållsanalys har applicerats på de intervjuer jag har gjort och i detta avsnitt kommer jag redovisa för de resultat jag har kommit fram till. Utifrån min metod har jag kommit fram till tre huvudteman med tillhörande subteman vilka jag kommer presentera min undersökning utefter. Dessa är följande: huvudtema: upplevelser med subtema: att inte känna sig hörd. Huvudtema: problem med subtema: outtalade hierarkier/ledare, bristen på tillgänglighet och snäv ideologi. Huvudtema lösningar med subtema: community building, kunskaps utjämning och självrannsakan i organisationen.

Jag har gjort intervjuer med fem personer som för att hålla dem anonyma döpt till Alex, Eli, Kim, Lo och Robin dessa namn är således helt fabricerade. Jag kommer heller inte nämna vilka organisationer de har varit med i, alla organisationer verkar dock i Malmö. Jag har även intervjuat representanter för två organisationer även de är verksamma i Malmö och i denna uppsats har jag döpt dem till org X och org Y. Det är viktigt att poängtera att personerna inte är korrelerade till organisationerna. Jag har även valt att inte ta med vissa detaljer från alla intervjuer som jag sett som allt för avslöjande. Alla intervjudeltagarna tog upp upplevelser från organisationer de har varit med i och alla uttryckte hur de hade gått med i organisationerna då de var intresserade av de frågor de jobbade med och hade således fått ett positiv intryck av dem från början. Det var dock efter de varit med och deltagit i organisationerna ett tag (olika länge för alla intervjuade) där de upptäckte brister som gjorde att alla utom en av de intervjuade gick ur organisationerna.

4.1 Upplevelser

4.1.1 Att inte bli lyssnad på

En av anledningarna till att jag valde att göra intervjuer var då jag ville se hur det fick personerna att känna och se på hur de upplevde att inte känna sig inkluderade eller välkomna i organisationerna. Även om anledningarna var olika var upplevelserna lika för alla deltagare då de inte kände sig inkluderade eller välkomna i organisationerna vilket för alla väckte ilska och besvikelse. Samtidigt uttryckte några av deltagarna att de inte var jätteförvånade att de upplevde organisationerna som de gjorde. När jag frågade om de var överraskade när de upplevde detta på grund av organisationens profil svarade många både ja och nej. Att det finns brister i organisationer är förväntat men om man inte blir förvånad när man inte känner sig inkluderad är det oroväckande eftersom det då kan ha skett flera gånger eller att personerna helt enkelt inte har så höga förväntningar på organisationerna. Alex beskrev hur hen varit delaktig i organisationer i sin hemort som hen upplevde som väldigt vit, när hen senare gick med i organisationer i Malmö blev hen både förvånad med tanke på hur invånarna i Malmö inte speglades i organisationen. Samtidigt på grund av sina tidigare erfarenheter blev hen inte så förvånad. Men som syns i citatet skapade detta ändå väldigt negativa känslor.

Jag kommer från en väldigt liten ort i Sverige, där de icke-vita liksom gick att räkna på handen. Så för mig är det därför inte så förvånande och inte så kanske läskigt eftersom det är någonting jag är van vid och kanske därför gjorde att jag var den första som kunde gå med. Men såklart det väcker ilska, irritation, tror jag. Ilska och irritation, typ mest. - Alex

Den främsta upplevelsen som syntes i intervjuerna var att inte bli lyssnad på. När problemen togs upp blev personerna ignorerade och inte lyssnade på. Robin beskriver hur hen försökte ta in nya perspektiv genom att ta upp intressanta böcker och artiklar hen läst och föreslog att de skulle bjuda in personer att hålla föreläsningar för organisationen. Det hen möttes av var ointresse och det borstades bort som orelevant vilken hen beskriver i följande citat.

jag ville liksom diskutera saker och att det kändes ibland som att det inte var helt välkommet ja nej men det du sa precis är inte en redan typ så här accepterad linje inom vår organisation så därför är det inte värt att lyssna på, lite så. - Robin

Eli tog upp två stora problem hen upplevde i organisationen hen var med i. Det första var att hens pronomen ignorerades då personer ofta sa fel och hen upplevde det som att ingen brydde sig om det under de fyra år hen var med. Det andra problemet var när organisationen hade under ett event bjudit in en person som hade transfobiska åsikter, något som Eli lyfte som problematiskt i efterhand. Men återigen upplevde hen det som att det Eli lyfte inte togs på allvar av organisationen. Båda dessa händelser vittnar om hur Eli inte blev lyssnad på.

Ja alltså det var ju inte kul, jag tänker egentligen allting där man går in med så mycket, att man känner att jag brinner lite för den här organisationen jag vill hjälpa till och så blir man inte sedd och man blir inte uppskattad, det känns ju inte bra för någon. - Eli

Även Kim berättar hur faktumet att hen endast bott i Sverige i en månad när hen gick med i organisationen och inte kunde svenska gjorde att ingen visat någon form av tålamod, empati eller annan form av förståelse för hens språkkunskaper, bakgrund eller livssituation. Särskilt tydligt var detta om en middag hen berättar om där ingen försökte anpassa språket och hen satt hela kvällen utan att prata med eller förstå vad någon sa.

Vad som var väldigt tydligt i alla intervjuer hur alla tog personligen på sig ansvaret att försöka förändra och påverka organisationen men att för alla utom en ledde detta inte till förändringar vilket gjorde att personerna gick ur organisationerna. Vad som är tydligt med detta vilket även togs upp är att detta kräver ork och tid vilket inte alltid finns att ens försöka. Särskilt med tanke på att dessa hinder och motstånd kan vara

något en möter i samhället och att söka sig till dessa organisationer kan vara ett försök till motstånd. Deltagarnas upplevelser genomsyrades utifrån detta av en maktlöshet när de försökte skapa förändring men inte blev lyssnade på.

Jag kände mig osynlig och känner mig arg än idag när jag ser dem på stan. Detta var nästan fem år sen. - Kim

I *Solidarity in diversity* belyses hur viktiga narrativ är för aktivismen då det kan bidra till att skapa kollektiva identiteter och aktioner. Samt hur de skapa mot-narrativ mot den rådande hegemonin. Dock går det att ifrågasätta vilka narrativ som tas upp hur det speglar hur vi ser på organisationerna och Malmö som aktivist-stad.⁷⁶ Narrativen från mina intervjuer vittnar således om något annat och belyser vikten av att se på vems och vilka narrativ som hörs. Vilket även Hansen tar upp så hon menar att narrativ ofta är i konflikt, vilka de är i Malmö. Detta talar således av vikten av att ta upp marginaliserade personers upplevelser och narrativ, vilket är det jag har gjort i min undersökning. Dessutom tar Christens et al upp hur engagemanget organisationerna de undersöker drivs av levda erfarenheter och genom att bygga sina metoder, strategier och prioriteringar efter dessa skapar det hållbara initiativ för systematisk förändring som även är öppna för utveckling.⁷⁷

Upplevelsen av att inte bli lyssnad på som intervjudeltagarna berättade om är även det som Femtempen vittnar om. Detta skedde när deltagarna ville påverka gruppen till förändring då de tog upp brister i organisationen. Femtempen beskriver hur många icke-vita personer upplever att de blivit tystade, exkluderade och ensamma om att ta upp perspektiv. Jag intervjuade både vita och icke-vita personer men alla vittnade om samma upplevelser. Vilka är de kategorier Femtempen utgår ifrån. Jag anser därför att detta också kan appliceras på olika diskrimineringsgrunder men det är viktigt att poängtera att detta inte ska underminera icke-vita personers upplevelser.

---

⁷⁶ Hansen 2019, s. 468.

⁷⁷ Christens et al 2021, s. 3004.

Dessa upplevelser går således att kopplas ihop med att det finns en hegemoni och en majoritetsgrupp i organisationerna som marginaliserar dessa personer. Då det är majoritetsgruppen som personerna upplever är de som tystar och ignorerar personerna. Vilket jag kommer diskutera i avsnittet problem.

Robin berättar även hur dessa upplevelser gjorde att hen avskräcktes från framtida engagemang och beskriver en känsla av lättnad att inte behöva stå för organisationens åsikter när hen gick ur.

Tänker samtidigt så är det ju negativt att den här erfarenheten skrämde mig en del och de känslorna gjorde att jag kanske har känt mig väldigt så här inte så jättepositivt inställd kanske till att gå med i annan organisation eller något parti för jag tänker så här; ja men då kommer det vara så här igen. - Robin

Speer et al tar upp vikten av deltagande i organisationer då detta katalyserar högre nivåer av samhällsengagemang och sociopolitisk utveckling⁷⁸ vilket i sin tur vilket höjer argumentet för skapandet av inkluderingsmekanismer då det annars missgynnar personer som inte kan delta och aktivt med frågor som berör deras egna liv.

4.2 Problem

4.2.2 Outtalade hierarkier/ledare

Vad som visades tydligt från intervjuerna var att alla deltagare nämnde att det fanns outtalade hierarkier och ledare i organisationen. Dessa hade ofta varit med länge och hade mycket bestämmande i organisationen vilket skapade en förutbestämd "så här funkar det" attityd, vilket flera deltagare uttryckte gjorde att det fanns en ovilja i

---

⁷⁸ Christens et al 2021, s. 3008.

organisationen att ta till sig nya och andra perspektiv. Detta skapade en ojämn maktfördelning där de som satt på mycket erfarenhet, kunskap samt hördes mest blev de som fick mest att säga till om. Vilket gjorde dessa personer till ledare vilka skapade en hegemoni och detta skapade i sin tur hierarkier i hela organisationerna. Detta är speciellt problematiskt då organisationernas grundidé är att ha en platt organisation, det vill säga att de är organiserade utan hierarkier, där alla i teorin ska få lika mycket makt och utrymme.

De som driver, främst driver och organisationen och olika projekt
det blir också lite automatiskt dem som får mest att säga till om. - Lo

När deltagarna berättar om hur de inte blev lyssnade på förekommer detta ofta i ett sammanhang där denna grupp beskrivs som de som genom att ha makten över gruppen tystar personerna genom att inte ta dem på allvar, ignorera problem som de tar upp eller borstar bort perspektiv de vill ta in i organisationen. Således styrde de vilka narrativ som hörs och förs av organisationen och därmed vilka som inte gör det.

Att det finns en dominerande grupp som tar mest plats upplevs i mina intervjuer som att det finns outtalade hierarkier/ledare och är något flera av de artiklar jag tar upp i tidigare forskning tar upp. Weldon menar att privilegierade grupper ofta dominerar beslutsfattandet i organisationer. Femtempen vittnar även till hur de marginaliserade grupperna tvingas rätta sig enligt den rådande hegemonin och således tystas deras röster⁷⁹ och Laperrière & Lépinard menar att organisationer har en tendens att prioritera de mest privilegierade medlemmarnas behov och intressen.⁸⁰ Det skapar således en maktobalans mellan den privilegierade gruppen och de marginaliserade

---

⁷⁹ Muktar Mohageb 2022, s. 6.

⁸⁰ Laperrière & Lépinard 2016, s. 375

grupperna där de marginaliserade personerna blir exkluderade och deras röster tystas samtidigt som detta kan leda till fragmentering och rörelsens upphörande.⁸¹

Weldon tar även upp hur de privilegierade grupperna ofta inte förstår de problem och erfarenheter de marginaliserade grupperna har. Allt detta sammanstämmer med de upplevelser intervjudeltagarna har haft och utefter de tystats av den dominerade gruppen har de stått inför två val, antingen rätta sig efter den rådande hegemonin och således bibehålla den eller gå ur organisationen. Detta belyser det som Weldon tar upp att för att förhindra detta krävs det åtgärder som förhindrar de privilegierade rösterna att dominera och säkerhetsställer att de marginaliserade gruppernas röster får ta plats.⁸² De personer som inte blir lyssnade på och exkluderas hamnar i en lägre maktposition och den dominerande gruppens röster antas som det sanna vilket skapar en hegemoni.

4.2.3 Brist på tillgänglighet

Deltagarna beskrev hur det krävdes väldigt mycket av dem som medlemmar i organisationerna särskild när det kom till hur mycket tid, energi och engagemang de skulle lägga ner. De beskriver hur det inte fanns någon förståelse att organisationen inte alltid kan vara ens prioritet och att förutom jobb ville man även ha tid över att lägga på familj och vänner istället. De menar även att hur mycket engagemang man kunde lägga ner speglade hur mycket plats man fick ta i organisationen och hur mycket man hade att säga till om, Lo beskriver det följande:

Där det är väldigt högt engagemang och man själv känner att man inte kan lägga så mycket av sin tid eller sin energi i organisationen så kan det vara svårt att känna att man är välkommen eller att man kan ta plats överhuvudtaget. - Lo

---

⁸¹ Weldon 2016, s. 56

⁸² Weldon 2016, s. 56

Robin fortsatte att diskutera detta med att detta kan stänga ute personer som inte har möjlighet att bidra med det höga engagemang som förväntades eller arbeta utefter de arbetssätt som organisationerna har på grund av någon funktionsvariation.

Det var inget ut sagt så men jag känner, jag vet att jag funderade själv på såhär ja men hur skulle det funka att vara med i den här organisationen om man hade någon typ av funktionsnedsättning av någon typ liksom jag tror det hade varit väldigt svårt i med att kraven var liksom ganska höga. - Robin

Även organisation Y påpekade hur viktigt detta är och är något som kräver att man arbetar och utvecklas kring hela tiden, till exempel nämner de hur deras organisation har höga trappor vilket gör det svårt för personer som använder rullstol att komma in i själva byggnaden. Men att detta är frågor de ständigt diskuterar för att se hur de kan bli bättre.

Men vi diskuterar ständigt hur vi kan bli bättre på det så är det absolut inte är alltså på plats vad det gäller alla områden men vi är medvetna om vad vi inte är bra på. - Org Y

Organisationer bygger ofta på eldsjälar och ha ett högt engagemang är således ofta förväntat. Dock blir det problematiskt när själva arbetet som görs i en organisation blir hinder för deltagande och därmed blir en brist på tillgänglighet. Speciellt ur ett funktionsperspektiv är detta något som är intressant att se närmare på och där det hela tiden krävs en utveckling i organisationerna. Många av intervjudeltagarna menar att så man jobbar och verkar i organisationen bör spegla det samhälle man vill ha och arbetar för och på så sätt påverka till förändring genom att skapa förutsättningarna för att ta med praktiker som används i gruppen och applicera de i sina liv och således samhället i stort. Därför blir det bli skevt om bristerna man vill påverka i samhället finns i organisationen. Som Robin uttrycker det:

Ja men till exempel, samhället ska vara tillgängligt och såhär ja men man ska inte diskrimineras på arbetsplatsen för att man har olika

förutsättningar eller funktionsnedsättning eller något sånt men sen så är man också med i en organisation där man ser jamen där hade det också varit omöjligt att anpassa - Robin

Vad som går att se här är att för att kunna medverka i en organisation kräver det att man har en sådan livssituation att man kan ge sin fritid till ideellt arbete vilket kan innebära att det krävs ekonomiska förutsättningar för att inte behöva lägga den tiden på extra arbete, eller barn.

4.2.4 Snäv ideologi

Något som flera av deltagarna uttryckte var att anledningen till att de inte kände sig inkluderade i organisationerna var för att de saknade perspektiv och synsätt. Detta gjorde även att organisationerna upplevdes som snäva i sin ideologi. Detta kopplade deltagarna till brist på representation i gruppen och de menade att vad gruppen arbetar för och vilka speglar medlemmarna och deras erfarenheter. Detta uttrycker Alex nedan vilket fångar problematiken på ett väldigt tydligt sätt.

Jag tror att det är skitsvårt när man saknar om man saknar folk i en organisation som har inte har andra erfarenheter än en själv så är det nog ganska svårt att veta vad man ska göra även om man vill göra det. För att om man passar in så är det svårt att då se problemet. -

Alex

Alex upplevde att organisationerna hen var med i var för akademiska och hade en stark representation av vita personer och menade att detta syntes tydligt i jargong samt vilka frågor som sågs som viktiga och prioriterades samt även vilka material och författare som togs in. Även Robin påpekade hur de snäva perspektiven speglade vilka som var med i gruppen samt hur detta avgränsade mot potentiella medlemmar.

... ja men det börjar kännas mer och mer att som att gruppen som faktiskt kan vara med i detta och göra detta är ganska snävt både liksom med tanke på såhär här vem man är eller vilka

förutsättningar man har men också så här vilka åsikter man har. -

Robin

Samtidigt som det finns kunskapsluckor i organisationerna beskrevs det hur uppfattningen om en hög teoretisk nivå kunde skrämja bort nya medlemmar. Det togs även upp att viktigaste var att alla skulle hålla med varandra till 100 procent och vid diskussion i gruppen förväntades konsensus vilket även detta stängde för nya perspektiv. Samtidigt menar Organisation x att det lätt kan bli förställt om organisationen försöker vara något den inte är genom att medlemmarna försöker vara andra människor för att andra ska känna sig inkluderade, vad jag tolkar det som är att det kan bli "ett spel för gallerierna" och att det krävs en känslighet.

Jag tror att man ganska ofta inte skulle träffa rätt där utan det skulle bara bli konstig och förställt. - Org x

Brist på tillgänglighet skapas enligt intervjudeltagarna eftersom organisationerna har en snäv ideologi och saknar viktiga perspektiv. Femtempen visar på att perspektiv som belyser rasmaktsordningen, klass, funktion och trans saknas från feministiska rum vilket även är perspektiv som saknas från de organisationer de intervjuade har varit med i. Detta kopplar intervjudeltagarna till bristen på representation i gruppen då medlemmarna speglar de perspektiv som tas upp, vilka frågor man fokuserar på och anser vara viktiga. Precis som Alex poängterar är vikten av representation även något Weldon tar upp och är en av de normer hon menar behövs för att kunna utmana de privilegierade gruppens dominans. Således krävs det den fysiska närvaron av medlemmar från de marginaliserade grupperna för att se till att organisationen och det de arbetar med reflekterar deras perspektiv och vikt läggs vid att detta inte bara kan vara en symbolisk handling.⁸³ Att personerna som bli marginaliserade går ur gruppen gör således att majoritetsgruppens dominans inte går att utmana och endast de perspektiv som finns i den kommer att existera vilket kan leda till stagnering och bristen på

---

⁸³ Weldon 2006, s. 56.

utveckling i organisationen. Det blir således ett rum där alla bara håller med varandra hela tiden och förväntningen av konsensus stänger ute nya perspektiv.

4.3 Lösningar

När jag frågade vad organisationerna hade kunnat göra annorlunda fick jag inte bara svar på hur de kunde ha agerat i stunden men framförallt långsiktiga lösningar hur organisationerna kan arbeta på andra sätt och agera för att både öka och förbättra sin inkludering samt hur de kan utveckla sina arbetssätt för att utveckla organisationerna i stort. Således fanns det en vilja att förändra och att själv påverka till förändring.

4.3.1 Community building

Deltagarna upplevde att det fanns ett glapp mellan de teoretiska och ideologiska idéerna och vad man faktiskt gjorde, bland annat upplevde deltagarna att det fanns väldigt höga krav på dem. Flera av dem poängterade att det var viktigt att gå ifrån det teoretiska och akademiska i organisationerna och fokusera mer på att göra saker tillsammans, både för att stärka gemenskapen men även för att sänka tröskeln till organisationen för nya medlemmar. Detta togs upp som community building och kan även ses som en väg in till nästa kategori.

(...)och sen för mig så var det väldigt viktigt med det här akademiska, att göra väldigt så många typer organisera mer community based saker typ. Alltså som inte handlade om teori nödvändigtvis som liksom spelkvällar, schack, filmer alltså saker som inte var teori. –

Alex

I mina intervjuer togs community building upp som en väg att stärka samarbetet i organisationen samtidigt som det skapar en väg in i organisationen. Detta är även ett sätt att ta in nya perspektiv men på ett mer lättsmält sätt genom till exempel film. Christens et al tar upp och diskuterar community organisering som ett sätt att lyfta och stärka invånarna i områdena de verkar i och drivs av personers erfarenheter och dagliga

liv vilket blir ett sätt att utmana den rådande hegemonin i organisationerna. Samt att de visar på att detta katalyserar högre samhällsengagemang och sociopolitisk utveckling.⁸⁴

Hansen tar upp i en av sina frågeställningar vilka utmaningar aktivister står inför i sina försöka att formulera gemensamma intressen och skapa gemensamma rum. Där hon tar upp just att samarbeta över ojämlikheter och språkliga och kulturella skillnader samt maktstrukturer.⁸⁵ Således tar många av artiklarna jag har med upp vikten av samarbete och solidaritet både inom och mellan organisationer. Hansen menar att det är genom det motståndet mot hegemonin och normaliseringen av ojämlikhet i samhället sker⁸⁶ och Weldon tar upp att detta gör att rörelser argumentera och förespråka bättre för marginaliserade och politiskt exkluderade intressen.⁸⁷

4.3.2 Kunskapsutjämning - ta in fler perspektiv

För att lösa problemet med att organisationerna hade för få och snäva perspektiv tog många av deltagarna upp att det var viktigt att arbeta aktivt med att ta in andra perspektiv än de som speglar medlemmarna i gruppen. Samt lyfta litteratur eller bjuda in föreläsare som hade andra erfarenheter än de som fanns i gruppen. Samt även att fördela den kunskap som finns i gruppen för att höja lägstanivån men även jämna ut de maktobalanser som kan komma när vissa personer har mer kunskap om ämnet än andra. Speciellt när den kunskapen ska omvandlas från teori till praktik.

Alltså vi, det är en grupp som aktivt jobbar med de här frågorna och så fort jag har lyft ett perspektiv, ex skulle ta in författare och från andra länder ska vi bjuda in föreläsare med andra perspektiv? Kanske mer om så här om HBTQ frågor eller liknande så det kanske

---

⁸⁴ Christens et al 2021, s. 3008.

⁸⁵ Hansen 2019, s. 469.

⁸⁶ Hansen 2019, s. 464.

⁸⁷ Weldon 2006, s. 65.

är att man liksom jobbat med frågor som berör också andra
grupper. - Alex

Detta var även något Organisation Y tog upp att de gör och arbetar aktivt med genom representation i gruppen.

Det är viktigt att till exempel anställa på Org Y också kan
representera målgruppen så vi har personer som har själva erfarenhet
av flykt eller att komma som ensamkommande till Sverige. - Org Y

De berättade även att de arbetar mycket med inkluderingsfrågor och tar in andra perspektiv genom att samarbeta med andra organisationer som till exempel kom och pratade om HBTQ+ och queer samt att de tar hjälp av andra aktörer med spetskompetens och erfarenheter de inte har i gruppen för att kunna nå ut till fler människor.

Att ta in ny kunskap och perspektiv möttes av motstånd för flera av intervjudeltagrarna samtidigt som de alla ansåg att kunskapsutjämning och att ta in fler perspektiv var en viktig väg för att skapa inkludering i organisationen både genom att utbilda och fördela kunskap men även genom att ta in och ta upp perspektiv och erfarenheter som inte fanns i gruppen för att skapa en mer öppen och välkomnande organisation. Samt för att utmana den hegemoni som skapats av den dominerade gruppen då kunskap och hegemoni går hand i hand. Detta är även en lösning som Femtempen kom fram till i sin undersökning. En process som tas upp av artiklarna jag har med som öppnar upp organisationen är att se konflikt och oenighet som en del av processen och att organisationen inte behöver nå konsensus i allt de gör. Detta överensstämmer även med de upplevelser från intervjudeltagarna då de berättar hur det viktigaste vid diskussioner i organisationen var att alla skulle hålla med varandra till 100 procent.

Detta motverkar således att den dominerande gruppen eller de som hörs mest för hela gruppens talan. Femtempen beskriver behovet av att anamma detta som en lösning i sin undersökning "Samtidigt kan vi behöva göra oss mer bekväma med konflikt för att

bemöta och hindra mekanismerna som leder till exkludering och tystande”⁸⁸ Även Laperrière & Lépinard tar upp detta och ser vikten av detta förhållningsätt vid kontroversiella frågor som tar upp strukturella ojämlikheter kopplade till rasifiering och invandring.⁸⁹

4.3.3 Självvranssakan i gruppen

Att skapa en medvetenhet i gruppen om vilka medlemmarna är, vilka perspektiv som finns och vilka problem som finns är något som tagits upp som viktigt för organisationerna ska kunna adressera detta och utveckla sitt arbete för att skapa mer inkludering utefter detta. Exempel som tas upp som organisationen kan göra är att göra en klass-analys, det kan även vara så simpelt som att bara se sig om i rummet.

... då kanske man inser att man gör någonting fel på något sätt,
någonting fel gör man typ. Men det är skitsvårt att veta vad. - Alex

Organisation X tar upp att de har arbetat på detta sätt genom att fylla i enkäter i samband med att de ska arbeta kring en viss fråga och se på det utifrån sin egen livssituation. Personen jag intervjuade beskrev det följande:

Kanske är mer perspektivet så här typ, ska vi syssla med en fråga om
bostäder, hur bor vi själva liksom och ja men att i sådana
sammanhang har man också tagit med sådana faktorer. - Org X

Genom detta går det även att förhindra att vissa personer hörs mest och för allas talan, Lo tog upp att det går att arbeta kring detta genom att anamma feministiska mötestekniker och beskriver de följande:

(..)och sen ja men finns det feministiska mötestekniker där man
också ser till att framhäva eller bara för att det finns en person som

---

⁸⁸ Muktar Mohageb 2022, s. 5.

⁸⁹ Laperrière & Lépinard 2016, s. 377.

alltid tar plats och har mycket att säga så försöker man lyfta alla i rummet på olika sätt och ja... Men att vara medveten om sådana tekniker till exempel och samtalstekniker, liksom konfliktlösning. -

Lo

Således menar deltagarna att det är viktigt att arbeta aktivt kring detta vilket är något som organisation Y har gjort genom att se på de brister som finns i organisationen och arbeta kring dem.

Samtidigt tog personen jag intervjuade från organisation x upp en väldigt mänsklig faktor i detta, då det är svårt att införa i praktiken som också belyser hur det är betydligt enklare att bara hålla med än att hela tiden motsätta sig gruppen. Vilket tydliggör vikten att applicera detta som struktur i organisationen.

(...) utan man vill ju smidig i det sociala sammanhanget man är i. -

Org x

Att både se på organisationen och deras medlemmar genom självrapporten i organisationen för att se vilka luckor och brister som finns samt vilka perspektiv om saknas belyses av intervjudeltagarna som en viktig metod för organisationen något som hade kunnat förhindra den exkludering de upplevde. Laperrière & Lépinard tar till exempel upp hur en av organisationerna de undersökte genom att använda ett intersektionellt perspektiv tittade volontärerna på och erkände a på och erkände sina privilegierade positioner både inom organisationen och i samhället i stort för att skapa mer jämställda relationer med kvinnorna de hjälper.⁹⁰ Både i Femtempen och Montoya tar man upp att utifrån en intersektionell position ser man att marginalisering sker även inom sociala rörelser vars mål är att motarbeta förtryck. Därmed kan exkluderande processerna både vara aktiva men kan ske även om gruppen vill vara inkluderande men saknar strategier för att hantera obekvämheter och konflikt.

Att skapa separatistiska grupper inom organisationen var även något som tog upp, Alex beskriver hur hen var med i två olika organisationer och fick anpassa sitt arbetssätt

---

⁹⁰ Laperrière & Lépinard, 2016. s. 377.

utifrån hur de olika organisationerna var, i den första fanns det en medvetenhet om hur gruppammansättningen såg ut och vilka perspektiv som fattades et cetera vilket innebar att Alex kunde aktivt arbeta utifrån det. Dock i den andra gruppen fanns inte detta medvetande och de skapade därför en separatistisk grupp där medlemmarna kunde arbeta utifrån sina perspektiv för att därefter utbilda resten av gruppen. Detta är något som Organisation Y också har då de har separatistisk verksamhet för tjejer och icke-binära en dag i veckan. Detta för att skapa ett tryggt i Malmö samtidigt som det ger dem möjligheten att komma in i sammanhanget och lära känna organisationen som ett steg in i den. Detta är en av Weldons normer, att kunna som marginaliserad grupp gå ihop och sätta agendan utefter sig själva genom att rama in sina perspektiv, argument och behov för att kunna motarbeta sin marginalisering och den privilegierade gruppens dominans. Detta kräver dock att andra organisationer eller huvudorganisationen är lyhörda, skapar plats och arbetar i solidaritet med dessa grupper. Även Laperrière & Lépinard tar upp detta som ett verktyg för att skapa politisk representation genom en intersektionell ingång. De menar att detta ger minoritetsgrupper en plats för att utmana rådande maktrelationer.⁹¹ Både Weldon och Laperrière & Lépinard utgår ifrån kvinnorörelsen men jag menar att detta kan appliceras i alla organisationer då ojämlika maktförhållanden råder överallt. Detta är även en lösning som femtempen kommit fram till för att skapa mer inkluderande organisationer.

---

⁹¹ Laperrière & Lépinard, 2016. s. 379.

6. Slutsats och reflektioner

Utifrån mina frågeställningar 1. Vilka exkluderande processer upplevs i ideella organisationer i Malmö och hur upplevs de? 2. Utifrån ett intersektionellt synsätt hur skapar detta exkludering? Och 3. Vilka strategier kan ideella organisationer anta för att skapa mer inkludering/förhindra exkludering? Har jag besvarat dessa genom en tematisk innehållsanalys av intervjuer som jag har kopplat till tidigare forskning som gjorts i ämnet, alla delar av uppsatsen har genomsyrats av min teori Intersektionell feminism.

Makten ligger hos de upplevda ledarna och då de är de som enligt intervjudeltagarna skapar ramarna för organisationen och bestämmer vilka perspektiv som ses som relevanta eller ej. Vilka perspektiv som tas upp speglas således även av vilka människor och deras upplevelser som utgör gruppen. Detta skapar således en exkluderande hegemoni där personer som vill ifrågasätta, påverka och förändra tystas. Icke-inkludering skapas när dessa personer blir tystade av majoritetsgruppen vilket som jag visat på inte bara skapar negativa upplevelser för personerna som hamnar utanför organisationerna då de upplever att de inte speglar dem. Utan detta kan även leda till organisationens upplösning eller att det blir en ekokammare av samma åsikter av samma personer som inte leder någonvart. Således skapar även dessa upplevelser en känsla av maktlöshet samt misstro mot både organisationen och framtida deltagande i andra organisationer. Detta visar även på att organisationer kräver utveckling för att bli bättre och säkra deras överlevnad. Som både texterna från avsnittet tidigare forskning tar upp samt mina intervjuer innebär detta att skapa rum med acceptans för konstruktiv konflikt därmed att inte utgå ifrån att det krävs konsensus i gruppen om allt utan konflikter kan skapa chanser att ta upp och behandla viktiga frågor så som makt och maktförhållanden. För att detta ska fungera krävs det att alla i gruppen hörs och inte bara lyssna till de som hörs mest. Detta kan ske genom att se på gruppen och dess medlemmar för att aktivt arbeta med inkludering genom att ta in nya perspektiv genom öppna upp för personer med andra erfarenheter och perspektiv. Samt skapa ett

rum där nya perspektiv som kan tas upp genom böcker, författare, föreläsare med mera välkomnas. Genom att gå från det teoretiska till doing kan man fördela kunskapen som finns och sänka trösklar samt vid behov ska det finnas möjligheter att skapa separatistiska grupper vilka den övriga gruppens arbete med i solidaritet. Detta utmanar maktordningar och hierarkier inom grupperna vilket speglar det samhället man jobbar för.

Även om önskan var att göra fler intervjuer med organisationer då jag ville se mer på vad de faktiskt gör för inkludering samt hur de uppfattar sin egen organisation främst i hur deras medlemmar och vilka de är speglade organisationen. Så var alltid min tanke att främst lägga vikten vid människors upplevelser och ge personer som står utanför dessa organisationer en röst. Jag kan även tänka att detta har gett en chans för både de själva och de som läser denna uppsats att få en tydligare bild av varför de inte kände sig välkomna i organisationen och få styrkan och modet att uttrycka detta och kunna skapa en konstruktiv diskussion. Detta gäller även för organisationer att ha detta i åtanke och vara mer lyhörda för den enskilda individens röst och inte bara den kollektiva. Det finns otaliga perspektiv att se på dessa frågor vilket skapar möjligheten till vidare forskning genom andra teorier med fokus på till exempel grupp sammansättning, postkoloniala praktiker, organisationspsykologi med mera. Bara genom att se på fler organisationer och intervjuar fler människor tror jag nya perspektiv och ingångar uppdagas. Jag ser även denna uppsats som en startpunkt för samtal om dessa frågor både i och utanför organisationer.

7. Referenser

- Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.), *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys*, 3., [utök.] uppl., (Lund: Studentlitteratur, 2012).
- Bryman, Alan, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 3 uppl. (Stockholm: Liber, 2018).
- Christens, B. D., Gupta, J., & Speer, P. W. "Community organizing: Studying the development and exercise of grassroots power". *Journal of Community Psychology*, [s. l.], v. 49, n. 8, p. 3001–3016, (2021).
- De los Reyes, Paulina & Mulinari, Diana, *Intersektionalitet: kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*, 1. uppl., (Malmö: Liber, 2005).
- Edling, Christofer & Liljeros, Fredrik (red), *Ett delat samhälle: makt, intersektionalitet och social skiktning*, 2 rev och utök. Uppl. (Stockholm: Liber, 2016)
- Hansen, Christina, *Solidarity in diversity: activism as a pathway of migrant emplacement in Malmö*, doktorsavhandling (Malmö universitet, Fakulteten för kultur och samhälle, 2019). <https://doi.org/10.24834/isbn.9789178770175>.
- Laperrière, M., & Lépinard, E. "Intersectionality as a tool for social movements: Strategies of inclusion and representation in the Québécois women's movement". *Politics*, 36(4), p. 374–382, (2016).
- Mattsson, Tina, *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*, 2 uppl. (Malmö: Gleerups Utbildning, 2015).
- Montoya, C. "Intersectionality and social movements: Intersectional challenges and imperatives in the study of social movements". *Sociology Compass*, 15(8), e12905, (2021). <https://doi.org/10.1111/soc4.12905>.
- Muktar Mohageb, Lina. *Femtempen 2022*. Föreningen StreetGäris, (2022).
- Vetenskapsrådet, Godforskningsred, [https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-
rapporter/2017-08-29-god-forskningsred.html](https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2017-08-29-god-forskningsred.html) (öppnad 14/08/23)

Weldon, S. Laurel. Inclusion, “Solidarity, and Social Movements: The Global Movement against Gender Violence”. *Perspectives on Politics*, Mar., 2006, Vol. 4, No. 1, 55-74 (Mar., 2006).

8. Bilagor

1. Intervjuguide till personer

Vad var det som gjorde att du inte kände dig inkluderad eller välkommen?

Hur upplevde du detta?

Är detta något du blev överraskad av på grund av organisationens profil?

Känner du att din röst har blivit hörd på något annat sätt, att du uttryck dig själv ex i sociala medier eller genom annan organisation?

Finns det något du ser att organisationen hade kunnat göra annorlunda?

2. Intervjuguide till organisationer

Berätta lite om din organisation - huvuduppgift, vem/vad riktar den sig till, ideologi etc

Hur tycker du gruppammansättningen är i er organisation? Homo/Heterogen, utbildningsnivå etc

Varför tror du det är så?

Krävs det några förkunskaper om till exempel politiska teorier - är det något som är förutfattat att personer som kommer till organisationen har med sig?

Är detta något ni i organisationen har reflektera över?

Gör ni/ har gjort något för att inkludera fler i er organisation? Om ja, vad då? - Har ni vissa människor/grupper som ni riktar er in mer på då eller är det mer allmänt? - eller några anpassningar?

3. Outreach personer

Hej!

Har du någon gång velat bli aktiv/medlem i en/eller flera ideella organisationer i Malmö men antingen valt att inte bli aktiv/medlem eller gått med och sedan gått ur då du inte känt dig inkluderad/välkommen. På grund av följande eller liknande anledningar: (kan vara en eller flera)

Organisationen var:

- Ej inkluderande
- För akademisk
- Ej anpassad ex lokalen
- Gruppen var separatistisk eller att den inte var det
- Saknade perspektiv och synsätt

Mitt namn är Boel Gustafsson och jag skriver just nu min kandidatuppsats i mänskliga rättigheter på Lunds universitet. Jag kommer att undersöka inkludering i ideella organisationer i Malmö som är partipolitiskt obundna och på aktivism/gräsrotsnivå. Detta kommer jag göra genom att intervjua både representanter för olika organisationer samt personer som antingen valt att inte gå med i eller gått ur en organisation då de inte känt sig inkluderade. Organisationerna kan vara fokuserade på allt från klimat, rasism, HBTQIA+, kultur, feminism, flyktingar, barn och ungdom, rättigheter andra sociala/politiska frågor etc. Intervjuerna är helt anonyma och medverkan kan dras in under hela processen.

Därför söker jag personer att intervjua kring deras upplevelser!

Är du intresserad eller har frågor/synpunkter skriv till mig i DM eller på min mail bo1205gu-s@student.lu.se

4. Outreach organisationer

Hej!

Mitt namn är Boel Gustafsson och jag skriver just nu min kandidatuppsats i mänskliga rättigheter på Lunds universitet. Jag kommer i min uppsats att undersöka inkludering i ideella organisationer i Malmö som är partipolitiskt obundna och på aktivism/gräsrotsnivå. Detta kommer jag göra genom att intervjua både representanter för olika organisationer samt personer som antingen valt att inte gå med i eller gått ur en organisation då de inte känt sig inkluderade.

Därför undrar jag om det finns någon i er organisation som kan tänka sig att som representant för organisationen bli intervjuad om detta.

Syftet med min uppsats är att både se på vad organisationer gör för att vara inkluderande och reflektera över sin egen gruppsammansättning och se på detta i kontrast med personers egna upplevelser av organisationer i Malmö. För att skapa en utgångspunkt för diskussion om vad organisationer kan göra för att bli mer inkluderande genom att ta upp röster som står utanför organisationerna. Således hoppas jag detta arbete ska intressera er och sporra till medverkan!

Jag räknar med att intervjuerna tar ca 30-45 min och görs gärna så snart som möjligt!

Allt gott!

/Boel